

ikke godt kunde have sit eget Tilsyn ved Siden af, om den havde lyst dertil. Det er dog Kjøbenhavns Kommune, der til syvende og sist raader over Forholdene, thi naar den er misfornøiet over den Maade, hvorpaa Børnet bliver behandlet, kan den jo tage det hørt fra Pleiefaderen eller Pleiemoderen. Derfor er det, at jeg har tænkt mig, at denne Affattelse havde mere Udsigt til at gaa igjennem, fordi den afviser den fra den formentlige Uligghed hentedede Indvending og stiller i alt Fald formelt alle Kommuner ens paa dette Punkt. Naturligvis maatte Bestemmelsen, naar den kom ud, have til Følge, at der blev indsat en saadan Bestemmelse i Sundhedsvedtægterne fra de Kommuner Side, der brød sig om at have den — de Kommuner, der ikke anbringe deres Børn udenfor dem selv, ville jo ikke bryde sig derom. Jeg anser det imidlertid ikke for usandsynligt, at der kan være enkelte Kjøbstæder, der anbringe deres Børn paa Landet i Nærheden, saa jeg vil ikke betragte det som aldeles afgjort, at den ikke vil faae praktisk Betydning undtagen for Kjøbenhavn. Og for Kjøbenhavns Vedkommende skjønner jeg ikke rettere, end at Niemedet vil være naaet ved Bestemmelserne, idet jeg nemlig gaar ud fra, at det, der for Kjøbenhavns Vedkommende er Hovedniemedet, er, at de ikke ville sættes under de vedkommende Sogneraads Tilsyn rundt omkring paa Landet, men at de ville være fri for det og blot støtte sig til deres Egne. Det vil naaes, forudsat at Kjøbenhavns Kommune vil indsætte nogle Bestemmelser i Sundhedsvedtægten, der svare til dem, der nu praktisk anvendes, og som jeg er overbevist om ere fuldstændig fyldestgjørende.

Bloug: Efter den ærede Ministers Udtalelser tror jeg, at jeg i alt Fald for mit eget Vedkommende bør tage Udvalgets Ændringsforslag tilbage til Bedste for det andet Forslag.

Formanden: Da den ærede Ordfører kun taler for sit eget Vedkommende og ikke paa Udvalgets Vegne, kan jeg efter de gjældende Regler ikke anse Forslaget for tilstrækkeligt tilbagefaldt.

Bloug: Saa fastholder jeg Forslaget, men vil stemme imod det.

Rosenørn: Naar det ærede Medlem for Frederiksberg (Schlegel) fremhævede, at dette hans Ændringsforslag kun kunde komme til at blive praktisk udført, naar der blev givet betryggende Bestemmelser,

maa jeg udtale, at dette Begreb „betryggende Bestemmelser“ kan være meget omfattende, ligeom det ogsaa kan indeholde faare lidet. Derjom man for Exempel faae de forskjellige Sundhedsvedtægter efter, som ere givne rundt om paa Landet, vilde man deri finde Bestemmelser, som jeg antager ville være ret fyldestgjørende, men som efter min Mening langt fra kunne kaldes betryggende, naar man tager Hensyn til, hvor meget der gjøres for Børnene fra Kjøbenhavn, og som sandelig alligevel ikke er for meget. Hvad det angaar, som den høitærede Justitsminister fremhævede, at man i det andet Thing ikke syntes om denne Bestemmelse, fordi man mente, at Kjøbenhavn kunde blive ved at føre Opshynet med sine Børn, og derfor kunde det lokale Tilsyn alligevel bestaa, saa har jeg dog nogen Betænknelighed ved et saadant dobbelt Tilsyn, thi man kan jo dog ikke negte de Tilsynshavende fra de respektive Kommuner ogsaa at føre Tilsyn med Kjøbenhavns Børn, og det kan jo nok være et Spørgsmaal om saa de af Kommunalbestyrelsen valgte Tilsynsmænd og de Tilsynsmænd, som Kjøbenhavn brugte, ikke vilde komme i en Kollision, som vilde medføre, at man tilsidst helt maatte opgive det. Min principielle Indvending mod dette Ændringsforslag har jeg allerede fremsat mine Grunde for tidligere, og jeg finder derfor ingen Anledning til at gjentage dem.

R. Hansen: Jeg vilde gjerne støtte det ærede Medlem, som sidst udtalte sig, i at fastholde dette Forslag. Jeg tror ikke, at det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem fra 2den Kreds vil lette Sagens Gjennemførelse i Folkethinget. Jeg skjønner ikke rettere, end at der efter dette Ændringsforslag er al Sandsynlighed for, at Kjøbenhavns Pleiebørn alligevel ikke ville komme ind under det Tilsyn, som Lovens paabyder. Jeg tror ikke, det kan være Folkethingets Mening at det vilde ønske, at der skal ske Undtagelser i videre Udstrækning, og jeg tror ikke, at den Omstændighed, at Kjøbenhavn ikke udtryktelig er nævnt, vil kunne føre nærmere hen imod, at Lovforslaget kunde blive vedtaget i det andet Thing. Jeg kan heller ikke se rettere, end at jeg fra mit Standpunkt maatte ønske, at Lovforslaget var blevet indstillet til Vedtagelse usforandret, som det er kommet fra Folkethinget, men jeg ser dog en Mulighed for, at Folkethinget vil gaa ind paa Lovforslaget, naar dette vender tilbage dertil selv med denne Bestemmelse om, at Kjøbenhavn blive, favoriseret fremfor de andre Kommu-